

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ

ОДЕСА
2017

ББК 36.81 + 36.82
УДК 663 / 664

Головний редактор, д-р техн. наук, професор
Заступник головного редактора, канд. техн. наук, доцент.
Відповідальний редактор, д-р техн. наук, професор

Б.В. Єгоров
Н.М. Поварова
Г.М. Станкевич

Редакційна колегія
доктори наук, професори:

Р.В. Амбарцумянц, А.Т. Безусов, С.В. Бельтюкова,
О.Г. Бурдо, Л.Г. Віннікова, О.І. Гапонюк,
О.К. Гладушняк, К.Г. Іоргачова, Л.В. Капрельяц,
М.Р. Мардар, В.І. Мілованов, В.В. Немченко,
Л.А. Осипова, О.І. Павлов, В.М. Плотніков,
І.І. Савенко, О.Є. Сергєєва, Л.М. Тележенко,
О.С. Тітлов, Н.А. Ткаченко, О.Б. Ткаченко,
Г.М. Хмельнюк, В.А. Хобін, Н.К. Черно
О.О. Коваленко, Г.В. Крусір, Д.О. Жигунов

доктори наук:

Одеська національна академія харчових технологій
Збірник наукових праць молодих учених, аспірантів та студентів
Міністерство освіти і науки України. – Одеса: 2017. – 357 с.

Збірник опубліковано за рішенням вченої ради від 04.07.2017 р., протокол № 17
За достовірність інформації відповідає автор публікації

РОЗДІЛ 6

**СОЦІАЛЬНІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ
СУЧАСНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ**

2. Исихара С. Оптические компьютеры. Новая эра науки. – К.: Наука, 1992. – 96 с.
3. Варіанти реалізації оптичних каналів обробки в оптоелектронних процесорах для розпізнавання зображень / Кожем'яко А.В., Мартинюк Т.Б., Кирияченко А.О., Любич С.П. – Вінниця: ВНТУ, 2014.
4. Слепов Н.Н. Современные технологии цифровых оптоволоконных сетей связи – М.: Радио и связь, 2000. – 468 с.
5. Ершова Э.Б., Вакс Э.М. К вопросу построения оптических сетей / Спецвыпуск «Технологии информационного общества». – Москва: – 2009. – С. 14 – 18.
6. Убайдуллаев Р.Р. Волоконно-оптические сети. – М.: Эко-Трендз, 2001. – 267 с.
7. Модель акустооптического коммутатора для повністю оптичних телекомунікаційних систем / Стрихалюк Б.М., Кайдан М.В., Максимюк Т.А., Пашкевич В.З. – Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2013. – 95 с.
8. Рыбалов Б.А., Гайворонская Г.С. Особенности коммутации оптических сигналов при использовании различных режимов переноса информации // Холодильная техника і технологія. – Одеса. – ОНАХТ, 2015. – № 6 (51) – С. 100-106.
9. Шарварко В.Г. Волоконно-оптические линии связи: Учебное пособие. – Таганрог: Изд-во ТРТУ, 2006. – 170 с.

РЕСУРСИ ВЛАДИ В ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

**Нікітчина А.О., студентка ОКР «Бакалавр» факультету ТХППКЗЕтаТ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Постіндустріалізм – теорія нової стадії розвитку суспільства, який слідує за індустріальним суспільством. Провідна роль в такому суспільстві відводиться сфері послуг, науки, освіти, а основним об'єктом діяльності стає торгівля інформацією. Ресурси влади – це всі ті засоби, використання яких забезпечує вплив на об'єкт влади відповідно до цілей суб'єкта. Суспільство, як живий організм, росте, розвивається і постійно змінюється. Суспільство не стоїть на місці. Інша справа – в якому напрямку воно змінюється. У наш час величезний вплив на сучасне суспільство справляє наука, прогрес, що позначається на економічному розвитку держави даного суспільства. Це веде до зміни в усіх сферах промислового виробництва, в тому числі і в харчовій галузі. Саме вони задають темп та прискорюють наше життя. Це говорить про новий етап розвитку суспільства – постіндустріального. У другій половині ХХ ст. у найрозвинутіших країнах світу, таких, як: США, Західна Європа, Японія різко зростає значення знання та інформації. У зв'язку з цим наука перетворюється на безпосередню виробничу силу суспільства – все зростаючу частину доходів передові країни отримують не від продажу промислової продукції, а від торгівлі новими технологіями та інформаційною продукцією.

Ретроспективний аналіз свідчить про те, що вперше поняття «постіндустріалізм» зустрічається у роботі індійського дослідника А. Кумарасвами, який на початку ХХ ст. досліджував проблеми доіндустріального розвитку азійських країн. А. Пенті, відомий теоретик англійського соціалізму, продовжує використовувати цей термін і вводить у науковий обіг поняття «постіндустріальна держава», «постіндустріалізм». Початок систематичної роботи у цьому напрямку можна віднести до 1965 р., коли у США було створено футурологічну комісію. Прогнози до 2000 р., сформульовані комісією, було опубліковано в журналі «Дедалус» і в спеціальній збірці, де концепція постіндустріального суспільства була показана як базисна для вивчення перспектив подальшого розви-

тку. Керівником цієї комісії був Д. Белл, віце-президент американської академії мистецтв і наук. Д. Белл стверджував, що завдяки масовому перетворенню машинної технології на інтелектуальну відбуваються зміни і в американській політичній системі. З цими процесами пов'язані й тенденції перетворення економічної системи на постіндустріальне суспільство, де центр тяжіння переміщується у сферу послуг, а джерела розвитку зосереджуються в основному в університетах і науково-дослідних установах, а не в колишніх індустріальних корпораціях. Тому рушійною силою розвитку сучасного постіндустріального суспільства є інформатизація (комп'ютеризація), роботизація і автоматизація виробництва. Обробка величезного, всезростаючого обсягу інформації дозволяє в харчовій промисловості збільшувати випуск продукції, робити більш гнучким і стійким управління державними структурами та багато іншого. Інформатизація не означає скорочення традиційних виробництв, навпаки, численні галузі виробництва, що існували в традиційних індустріальних громадських системах, одержують нові додаткові імпульси для свого розвитку. **Зважаючи на** той факт, що взаємодія влади і суспільства відбувається в публічному, комунікаційному просторі, а засобами виступають інформаційні ресурси, виникає необхідність предметного дослідження їх участі у формуванні образу влади. Е. Тоффлер, аналізуючи еволюцію влади, вважає, що в сучасному світі відбувається процес так званого зсуву влади, і визначальним джерелом відтворення влади є знання, які забезпечують ефективність державного управління і знижують рівень його бюрократизації. Таким чином, необхідно детальніше розглянути питання суті та змісту поняття інформаційної влади. Суть інформаційної влади зводиться до того, що ідеолог створює ідею, ця ідея поширюється за допомогою засобів масової інформації та міжособистісного спілкування. Коли люди починають адекватно сприймати інформацію, яка надходить, то ця інформація починає формувати алгоритм поведінки людей. Даний приклад пояснює інформаційну владу людей, що перетворюють інформацію в життя. Проте ті, що створюють будь-які ідеї, також є керованими, тобто ідеологами керують ними ж створені ідеї. Інформаційна влада є вищою по відношенню до інших видів влади. Інформаційна влада існує для: формування головних цілей та пріоритетів; формування вектора цілей (напрямок і порядок дій, за яким здійснюється перетворення цілей в життя); розпізнавання факторів, що діють на об'єкт управління. Таким чином, саме інформаційні системи управління та інформаційні ресурси є в умовах становлення інформаційного суспільства базовими ресурсами влади. Образ влади формується в комунікаційному просторі і є результатом взаємодії його суб'єктів. Влада, в першу чергу є суб'єктом управління і впливає на суспільство за допомогою інформаційних ресурсів. Інформаційна взаємодія влади, держави, суспільства і особистості найбільш оптимальна при використанні інформаційних і телекомунікаційних технологій з метою підвищення загальної ефективності економічної діяльності державного механізму та створення інформаційно відкритого суспільства без якого не може бути розвитку інститутів демократії.

Науковий керівник – канд. істор. наук, доцент Іванов Є.В.

Література

1. Алексеев П.В. Социальная философия: Учебное пособие / П.В. Алексеев. – М.: ООО «ТК Велби», – 2003. – 256 с.
2. Penty A. Old Worlds for New: A Study of Post-Industrial State / A. Penty. – L.: G. Allen & Unwin Ltd., 1917. – 186 p.

3. Иноземцев В.Л. Современное постиндустриальное общество: природа, противоречия, перспективы / В.Л. Иноземцев. – М.: Логос, 2000. – 304 с.
4. Иноземцев В.Л. К теории постэкономической общественной формации / В.Л. Иноземцев. – М.: Таурис, 1995. – 330 с.
5. Bell D. The Coming of Post-Industrial Society. A Venture in Social Forecasting / D. Bell – N.Y.: Basic Books, 1973. – 616 p.
6. Тоффлер Э. Метаморфозы власти / Э. Тоффлер – М.: АСТ, 2009. – 669 с.
7. Федоров А.Ф. Информационная безопасность в мировом политическом процессе / А.Ф. Федоров. – М.: МГИМО-Университет, 2006. – 220 с.

ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ В ДЗЕРКАЛІ МЕДІА: УКРАЇНСЬКИЙ ДИСКУС

**Савчак Є.М., студентка ОКР «Бакалавр» факультету ТХПШКЗЕтаТ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

На сьогодні існує велика кількість політичних партій, які визначають роль історичного розвитку суспільства. Проте так було не завжди. З історії становлення незалежності нашої держави ми бачимо, як українське суспільство пройшло складний шлях від абсолютної монополії однієї партії, яка намагалася керувати розвитком процесів в усіх сферах суспільного життя, до реальної політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності, утвердження основних засад багатопартійної системи. У вік нанотехнологій людство постає перед проблемою використання медіа-ресурсів, які набули неабиякої популярності серед користувачів Інтернету. Кожен хоча б раз ставив перед собою запитання про те, а які вони – українські політичні партії. Тому метою даної роботи є аналіз деяких політичних есе про ситуацію в Україні.

Медіа описують політичні партії, як партії, які «здійснюючи свої функції, забезпечують стабільність держави, створюють умови для послідовної зміни складу уряду в умовах багатопартійної системи». Їх прототипи почали з'являтися наприкінці XVII – на початку XVIII ст. Проте науковці не оцінювали однозначно роль політичних партій у житті суспільства. В одних випадках вона оцінювалася позитивно, в інших – партії звинувачували в тому, що вони гальмують розвиток демократії, знижують ефективність функціонування інститутів держави. Зазвичай українські партії порівнюють з перегонами, у яких переможець лише один. На жаль, українські політичні партії формувалися та діють в умовах несформованої соціальної структури, коли визначальні соціально-політичні інтереси ще не оформлені, їхня електоральна функція визначається непотребами та вимогами базової соціальної групи, а бажанням стати у керма правління через участь у виборах. У такий спосіб вибори є не інструментом реалізації партійної програми, а полем змагання між добре організованими групами за доступ до розподілу суспільних благ. У такому сенсі цілком влучною є веберівська характеристика політичних партій як «мисливців за портфелями». Традиційно політична система розвивається за логікою – знизу вгору – як політичне оформлення соціетальних конфліктів (кліважів). За таким принципом формувалися партії в Західній Європі. В Україні політичний розвиток – створення партій – відбувається за зворотним принципом – згори донизу. Тобто спочатку відбувається інституційне оформлення еліт, а потім створюються умови для організації громадянського суспільства. Це пов'язано з тоталітарним минулим нашої країни. Необхідно зазначити, що сучасні українські партії за своїми основними характеристиками не є масовими. Вони належать до типу електорально-професійної

TESTING OF CO-VERMICOMPOSTING OF A FAT-CONTAINING SEWAGE SLUDGE AND WASTE ACTIVE SLUDGE	
Chernyshova O.O.	196
BIOLOGICAL METHODS OF SEWAGE TREATMENT	
Boyko V.V., Storchkovska E.A.	198
ЛИШАЙНИКИ – ІНДИКАТОРИ СТАНУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	
Пашняк А.В.	200
ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ ІШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ	
Похлебіна Н.О.	202
SERVING THE MEAL IS ONE OF THE IMPORTANT ELEMENTS OF THE HAUTE CUISINE	
Brunko K.R.	204
CHEMISTRY IN THE FOOD PROCESSING INDUSTRY	
Malitsa A.A.	205
MOLECULAR GASTRONOMY IN MODERN EATING CULTURE	
Suhar A.B.	206
STRUCTURE OF THE AIC RELATIVET GOALS LCA	
Hubina V.	207
РОЗРОБКА СЕРВІСА З ПОШУКУ ВАКАНСІЙ НА РІЗНИХ РЕСУРСАХ	
Андреев О.Г.	208
ІНФОРМАЦІЙНА УПРАВЛЯЮЧА СИСТЕМА «МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР»	
Собчук А.В.	209
ACCESS NETWORK TOPOLOGICAL STRUCTURES VARIETIES INVESTIGATION	
Kondratenko A.A.	210
ANALYSIS OF ACCESS NETWORK BANDWIDTH FOR DIFFERENT TOPOLOGIES	
Bosyi A.A.	212
ROUTER NETWORK ACCESS USING DYNAMIC RIP PROTOCOL	
Jaworski N.O.	214
ПРОЕКТУВАННЯ МЕРЕЖІ ДОСТУПУ НА БАЗІ ОБЛАДНАННЯ NGN	
Клепацький Д.О.	216
АПАРАТНА РЕАЛІЗАЦІЯ ВУЗЛІВ ДОСТУПУ ПРИ ПОБУДОВІ МЕРЕЖІ ДОСТУПУ	
Жирнова А.С.	218
СОЗДАНИЕ И УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ОПТИЧЕСКИХ СЕТЕЙ ДОСТУПА	
Суходольский В.А.	220
РЕСУРСИ ВЛАДИ В ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	
Нікітчина А.О.	222
ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ В ДЗЕРКАЛІ МЕДІА: УКРАЇНСЬКИЙ ДИСКУС	
Савчак Є.М.	224
ОСНОВНІ ЗАСОБИ ЗА НАЦІОНАЛЬНИМИ ТА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ: НАЦІОНАЛЬНІ ТА МІЖНАРОДНІ АСПЕКТИ	
Гулавська К.І.	225

Наукове видання

**Збірник наукових праць
молодих учених, аспірантів
та студентів**

Головний редактор акад. Б.В. Єгоров
Заст. головного редактора, канд. техн. наук Н.М. Поварова
Відповідальний редактор акад. Г.М. Станкевич
Технічний редактор Т.Л. Дьяченко